

הלכות שחיטה – סיכום וראשי פרקים

סימן יח – דין בדיקת הסכין ופגיונותיו

- הבודק סכין לאחר שחיטה ונמצאת פגומה – אפילו אם נגע בעצם המפרקת – שחיטתו פסולה מספק דחיישינן שנפגמה מהעור. ודין זה אמור גם בעוף שעורו רך (סעיף א).
- **שלושה מיני פגמים בסכין ודינם:** א) פגימה אוגרת (שאוגרת כ"ש אפילו חוט השערה), ב) פגימה מסוכסכת, ג) סכין עולה ויורדת.
- סכין שהשחזו אותו **והיא חדה** אלא שהיא **אינה חלקה**, אלא מגעתה כמגע ראש השיבולת, דינו – שו"ע ומנהג הרמ"א (סעיף ו).
- סכין שפיה חלק בלא פגם, אבל **אינה חדה** – כשירה, ואע"פ שצריך להוליך ולהביא זמן הרבה עד שיחתוך (סעיף ז).
- **אופן בדיקת הסכין:** א) "אבשרא ואטופרא ואתלת רוחתא", ב) בין הכל יבדוק שתי עשרה פעמים (סעיף ט).
- דין סכין שיש בו פגימה אם מותר לשחוט שלא במקום הפגימה וסכין שיש לו שתי פיות (סעיף י).
- השוחט ב' או יותר בעלי חיים – צריך לבדוק אחר שחיטת כאו"א שתיים עשרה בדיקות, וזאת כדי שאם תמצא פגימה לא נאסור כי אם אחד שלפניה. ודין הרוצה להכניס א"ע לספק זה. (סעיף יא)
- צריך לבדוק את הסכין גם לאחר השחיטה, ואם נמצאת פגומה – שחיטתו פסולה מספק כנ"ל. אם לאחר השחיטה לא הספיק לבדוק ונאבד – שחיטתו כשרה דמוקימנן להסכין אחזקתו. ודין זה אמור אפילו שחט הרבה ולא בדק בין כאו"א. ודין הנוגע במפרקת של אחת מהן ולא בדק ונאבד (סעיף יב).
- הבודק סכין הנאבד לאחר שחיטה ולאח"מ מצאה פגומה – דין סתם סכין וסכין בדוקה (סעיף יג, יד).

- סכין שלא הספיק לבדוקו אחר שחיטה עד ושבר בו עצמות האם יכול לתלות בה – דין חיתוך שבדרך שבירה ובדרך חיתוך (סעיף טו).

סימן יט – דיני ברכת השחיטה

- דין השוחט דבר דאתיליד בו ריעותא לענין ברכה (סעיף א).
- דין המפסיק בדיבור בין שחיטה לשחיטה – ב' שיטות (סעיפים ד, ה).
- דין המפסיק בדיבור בין שחיטה לכיסוי (שם).
- דין המברך על השחיטה כדי לשחוט בע"ח וגמר שחיטתו אלא שעתה הביאו לו עוד לשחוט, ודין ה"נמלך" (סעיפים ו, ז, ח).

סימן כ – מקום השחיטה בצוואר

- מקומות המסוימות בצוואר שמכשירים את השחיטה הלל"מ: מהו הכי גבוהה והכי נמוך שמכשיר את הקנה והושט.

סימן כא – שיעור השחיטה בכמותה

- שיעור השחיטה המעולה **לכתחילה**: שיחתוך את הקנה ואת הוושט לגמרי בין בבהמה ובין בעוף – ולזה יתכוון וישתדל השוחט. **ובדיעבד**: אם שחט רוב הקנה וגם רוב הוושט של בהמה וחיה או רוב של אחד בעוף – כשירה (סעיף א).
- נידון מהו שיעור "רוב" – רוב הניכר לכל בלא מדידה או רוב הנמדד (שם).

סימן כג – דיני שהייה בשחיטה

- ישנם חמישה פסולים, שהם יסודות הלכות שחיטה שניתנו לנו הלל"מ, והם: **שהייה, דרסה חלדה, הגרמה ועיקור** (סעיף א).

- **שהייה** היינו שלאחר שהתחיל השוחט לחתוך – פסוק ועומד מלשחוט. וניתנו שיעורי זמן לפסול זה בגסה, בדקה ובעוף (סעיף ב).
- בעיא בגמרא אם שהיית מצטרפות (סעיף ג).
- דין השוהה במיעוט קמא ובמיעוט בתרא, וההשלכות ההלכתיות שבזה (סעיף ה).

סימן כד – דיני דרסה חלדה הגרמה ועיקור

- **דרסה** היינו שהשוחט פסק את הסימנים בלי משיכה, כחותך צנון (סעיף א). ומשום זה ניתנו שיעורים לאורך הסכין – שלא ידרוס.
- דין השוחט ב' או יותר בעלי חיים בצמצום (סעיף ב).
- דין השוחט וגם חתך את המפרקת (סעיף ה).
- דין הדורס במיעוט קמא ובמיעוט בתרא, וההשלכות ההלכתיות שבזה (סעיף ו).
- **חלדה** היינו כאשר נטמן הסכין שכנגד מקום השחיטה (סעיף ז). דוגמאות של ואדי נבילה ושם ספק (שם, וסעיף ח).
- דין החולד במיעוט קמא ובמיעוט בתרא, וההשלכות ההלכתיות שבזה (סעיף ו).
- **הגרמה** היינו כאשר שוחט שלא באזור הנכון (סעיף יא).
- דין המגרים במיעוט קמא ובמיעוט בתרא, וההשלכות ההלכתיות שבזה (סעיף יג).
- **עיקור** – שתי פירושים: א) ששחט בסכין פגום, ב) ששחט בסימנים שאפי' אחד מהם עקור מחיבורו בלחי (שאין שחיטה מועילה בסימנים כאלה) (סעיף טו).
- דין עיקור במיעוט קמא ובמיעוט בתרא, וההשלכות ההלכתיות שבזה (שם).
- דין המסופק אם נשמט סימן הבע"ח קודם השחיטה ופסולה, או לאחר השחיטה וכשירה (סעיף יז).

סימן כה - שצריך לבדוק אחר השחיטה

- הדין שלאחר ששחט חייבים לבדוק הסימנים לראות אם שחט רוב. והאם גם צריך לבדוק לוודא שלא נבל ע"י הפסולים האחרים (סעיף א).